

కాలమే తిర్చు చెప్పాలి

ఎస్. ఆర్. శేషుబాబు

నాగేశ్వరరావు చనిపోయాడు”

నాగేశ్వరరావు హాస్యచేయ బడ్డాడు.

“నాగేశ్వరరావు ఆత్మహత్య చేసు కొన్నాడు” ప్రకృతి మేడ మీద అందాల రాసిని గురిచి ఆలోచిస్తూ సంధ్యా సమయాన్నంతా, ఏధాగా గడపుతున్న ఆ చాంద్రికై మూడు వాక్యాలు వినబడటం లేదు. పిలిచి, పిలిచి వినగిపోయిన మధు గట్టిగా..

ఒరే ఆచారీ, నీ ప్రేమమూర్తి సావిత్రి వచ్చి దిరా” అన్నాడు.

అంతే! ఒక్క గంతువేసి “నిజంగా సావిత్రి వచ్చి దా ఒరేమధునీ కాళ్ళు పట్టుంటాను. సావిత్రిని చూపి చరా “సావిత్రి... సావిత్రి” అంటూ బయటకెళ్ళబోయాడు మధులోనే అడ్డుపడి ఒరే ప్రేమ ప్రక్షీ ఇప్పటికీ ఈ లోకం లోకి వచ్చావన్నమాట. నాయానా ఆచారీ, తమరి విషాద వార్త విన్నారా తమరెదు కింటారులే రోజంతా హృదయబాణి ఆ సావిత్రి నామ స్మరణే సరిపోయె.

“సరేలేవోయ్ వెధవా, ముందు ఆ విషాద వార్త ఏమటో కాస్త చెప్పి చావు!

ఎంతమాట, ఎంతమాట మిగిలిన మనిషిలో నన్ను కూడ చంపి ఇక ఒంటరిగా వుండామనేగదా నీ ఆలోచన

ఒరే ఆచారీ నీ వెంకటస్థిపరుడవై నా మిత్రులంటే ఇంక చిన్నచూపు తగదురా నీకు!

ఏమిటా నీ వంకన్నది. మిగిలిన మన మిగ్గరమంటున్నావ్, నాగేశ్వరరావు కేమైంది చంపక త్వరగా చెప్పు

చెప్తాను. చెప్పాలనేదా, ఇంత దూరం ఎండలో పడి వచ్చింది, ముదు కొంచెం మంచినీళ్ళిచ్చి పుణ్యం కట్టుకో రాబాబూ, గొంతెండుక పోతుంది

ఆచారీ ఒక్క గంతులో మంచి సీక్వెన్స్ అంటు విషయం వివటానికి సిద్ధంగా వున్నాడు

ఒరే ఆచారీ, అట్టి విషయం ఎలా చెప్పాలో తెలియటం లేదురా, నా బొంద తెలియకపోవటం మేమిటి? అసలు మాటలు రావటం లేదురా! ఆచారీ, మన మిత్రత్రయం నుండి శాశ్వతంగా నాగేశ్వరరావు దూరమయ్యాడు.

మధు ఏం చెప్తున్నాడోకూడ ఆచారీకి అర్థం కావటం లేదు నాగేశ్వరరావు శాశ్వతంగా దూరమయ్యాడు అన్న మధుమాటలే చెవుల్లో గింగురు మంటున్నాయి ఆలోచనలు ఒక్కసారిగా తణం త్రం దూరమైన నాగేశ్వరరావు చట్టూ తిరగడం మొదలయినాయి

నాగేశ్వరరావు, అంటే మిత్రత్రయ లో ప్రధముడు. ఆకర్షణ అనే పేరు. చూసేరు. అందానికే తగి తగిట్టుగా బాగా వున్నాకుంటుంటో పుట్టాడు ఈ మాయ ప్రపంచంలో పది మంది పడేవదే చెప్పు నేలా జీవితం సాగించాలంటే ముఖ్యంగా మనిషికి కావాలింది పై రెండూను అంటే అదం, డబ్బు వీటికితోను మంచితనం వుంటే ఇక చెప్పక్కర్లేను.

నాగేశ్వరరావు వసంజను శైమించాకు మామూలుగా, కాకు, గాఢంగా ప్రోమించాడు ప్రేమలే కేవలం విసోదం కాకుడా, ఆమెను మన స్పూర్తిగా ప్రేమించాడు పెళ్ళి చేసి కోవాలని కూడ నిశ్చయం చేసుకొన్నాము అయితే వచ్చిన ఇబ్బందల్లా వసంత ఆ తస్తుగురిచే

వసంత ఒక సామాన్యపు కుటుంబంలో పుట్టింది ప్రేమించబడే ధనవతులు చేకవాగు ఆనేజేధం వుండదు. వుండకూడదు. వేకవారి హృదయాల్లో ప్రేమ వేగు వేరుగా వుడుందని అంచనా వేయడం అమ జనమే అవుతుంది. పరిత్రమేమను ఎప్పుడూ, స్థిరంగానే ఉంటుంది కాని కాలమాన పరిస్థితులను బట్టి, మమస్యుల మనఃస్థితిని బట్టి ప్రేమయొక్క నిర్వచనాలు వివిధాలుగా వుడొచ్చు అయితే ధనవంతులు చూపే ఆప్యాయత. ప్రేమకు వెనుక వారి అంతస్తు దోహతక వవుతుంది. కాని వేద వారిలో నిజమైన ఆప్యాయతలే వుటూ యనడంలో సందేహం ముండదు

అంతస్తు లోనే గాదు ప్రతిచిన్నవిషయంలోను ఆనాడినుండి ఇద్దరికీ తేడా వుంటూనేవుంది అనుయ ద్వేషం, వున్నం వధకూ గొప్ప వేదల భావం

నశించదు శి. చదోమ వనిషి ఆశ నిరాశల మధ్యే జీవించగలడు నాగేశ్వర రరావు కూడ అదే ఆశతోనే, తన రెప్పటికై నా సమ్మతిస్తాననే మృతంతో, పేగరాలైన పసంగను గాఢంగా ప్రేమించాడు. అటు వసంతకే తక్కువని! అందమా! ఈ నాటి (స్త్రీ) లలో కోటి ఓరైనా వసంతలాటి ముఖ వర్చస్సు కల్గివుంటారా అట్లున్న ఆమె సుకుమారవర్ణం, వాక్ చాతుర్యం కట్టూ. బొట్టు ఇలా ప్రతి విషయంలోనూ పోషిపోసిన అందాల రాసి వసంత అలాటి అందాలరాసిని, అందాల సుందరుడు నాగేశ్వరరావు ప్రేమించడంలో వింతేముటుంది.

ఇక ఆమె విషయం కడిగా తీసి కొంటే మనిషి ఆశ. నిరాశల మధ్యనే జీవిస్తాడనే విషయాన్ని నిర్నుకోవడా ఖండి చగలదు వున్నవాళ్ళు ఆమె కున్న గౌరవభావంగురి చిచెప్పాలంటే ఆమె నిజంగా నాగేశ్వరరావును ప్రేమించటానికి భయపడిందనే చెప్పాలి. ఆమెకు జీవితంలో ఏదో లాభిచాలి అనే ఆశ నీదిలేదు,

ఆమె తన కటుంబంలో వృత్తిక పుత్రిక కాదు, వాళ్ళ కటుంబ సభ్యులలో ఏడవది. ఆమెనుగూర్చి ప్రత్యేకంగా చెప్పాల్సినదికూడ అంతగా లేదు ఎందుకంటే లోకంలో అందరి అభాగ్యుల్లాతనూ పుట్టింది కనుక, అయితే ఆమెతో ఒక్క అంతస్తు తప్ప మిగిలిన విషయాలన్నిటిలో నాగేశ్వరరావుకి తగినదే.

భగవంతుడనే వాడు ఉన్నాడోలేడో యెప్పుడూ తెలిగాచెప్పలేదని ఎవరకూను. కారణం ఎప్పుడూ ఆ భగవంతుని చూడలేదు! నుం యినా ఎవరి సమ్మతాలు వాళ్ళు కాని దేవుడున్నాడంటే, ఆమె విషయంలో

మాత్రం చాలా అవచారం చేసినట్లే అవుతుంది. శిల్పిమర పిల్లలందరినీ సమా ఎందుకు సృష్టించలేదు ఏమిటి నంగా చూస్తుంది. అలాగే భవతుని బిడ్డలైన మానవులందరిని సమానిగా తారచమ్యం? ఎందుకీ వ్యత్యాసాలు. ఏల యీ అతస్థులు? ఎంత ఆలోచించినా! సమాధానం రావేదు

(స్త్రీ) పురుషులు ఒకరినొకరు ఎందుకు అక్కర్లేను కుంటున్నారు. ఇలాంటి యిం చుకోవట లోని ముఖ్య కారణం ఏమిటి? పురుషుడు (స్త్రీ) అవసరం ఎందుకు కోరుకు టున్నది? అది పారీవారి బలహీనలలో? ఏదివచ్చినా ఒకటి మాత్రం చెప్పక తప్పదు (స్త్రీ) పురుషుని మార్గదర్శి అందుకే నాగేశ్వరరావు ఏరి కోరి ఆనుకూలమైన అందమైన వసం తను జీవిత భాగస్వామినిగా ఎన్నోక చేసి కొన్నాడు. ఆశని ఎన్నో సరికాదని ఏ కొంచెం ప్రపవచజ్ఞానం వున్నవాడైనా సరే కాదనడం

కాలం గడిచింది? జీవితంలో అనేక మాగులు జడిగాయి. నాగేశ్వర రావుని వసంతుని వివాహం చేసుకో వాలన్నకోరిక మరింతవొందర చేసింది జీవితంలో అసను శాశ్వతమని సమ్మంది స్నేహం, ప్రేమ, విజ్ఞానం! ఈ మాడిం టిని అతను వా చిస్తున్నాడు.

నాగేశ్వరరావు ధైర్యం చేశాడు. ఇన్నాళ్ళూ చాటుప బతికినా, తని క చాటివాడు కాదని తనకూ లోకజ్ఞా నంపూదని, తన భవిష్యత్తుగూర్చి కన్న కమ్మని వ్యపూలకు ఒక రూపం తేవాలని వసంత విషయం చల్లగా అంది చాడు త శ్రీ పర ధావయ్య గారి పరంధామయ్యగారు చండశాసనుడు. తన మాట మీదే ఇట్లోని వాళ్ళు తా నడచుకోవాలన్నది అయిన పట్టువల. ఇంతవరకు అదే టుండలతో కటుం బాన్ని నడపాడు, కాని అ నాడు, కులం

గాని పిల్లను, అందుకూ అనస్తులేని కూలివాడి పిల్లను చేసుకుంటానని ధైర్యంగా చెప్పేల్సిన కొడుకు పుగ మండి పడ్డాడు.

అసలు పరంధామయ్యగారు ఈ విషయంలో ఇంక మొండి పట్టు పట్టడానికి ఒక బిలియమైన కారణం లేకపోలేదు. ఇకనై సువశ్యరాలకంతం తన చెల్లెలు పాల్వనమ్మ చనిపోతూ. కూతుర్ని చన చనకోదరిగా చేసుకొంటానని ప్రమాణం చేయించుకోంది ఆ కారణంగా పరం ధామయ్యగారు ఈ విషయంలో ఇంక గట్టిపట్టునలగా, వున్నారనటం కాదు గానీ, ఇక్కడ మరొక గమ్యాం కూడ వుంది తన చెల్లెలి కూతురు శ్యామను తనిరిటికోడలిగా చేసికోవాలంటే ఆమె తల్లిదండ్రులు మిగిల్చి యిన నాలుగు లక్షల ఆస్తి. పట్టణంలో వున్న రెండవ స్తుల బిల్డింగులు రెండు కూడ తమ స్వంత మవుతాయున్నది అశనినమ్మకం

శ్యామల కిషయం, అంత అందగత్తై కా పోయినా. ఆమె కోని అందనానికి ముగ్ధులై మోహన్ ఆమెను కాషి, చాటు అసను తలనుకొంటే ఇర రంటే అందమైన వాళ్ళను పినచుట్టూ ప్రివ్వకోగలడు. కాని శ్యామం లాంటి (స్త్రీ) అంటే డిబ్బున్న (స్త్రీ) ఇంకొం గు దొరకరు కనుక ఆమెను గాఢ గా ప్రేమి చాడనే చెప్పక తప్పదు

మోహన్ లో అందంవుంది. అంక వుంది వుంత మాత్రాన అతడు గొప్ప వాడు మాత్రం కాలేడు కానాని కూడ లేదు అని మనస్తవ్యం ఒకగక మైది అటే వున్న వారితో బాగా పరచయం చేసికో టం, ద్వారాణిని విధంగా వాళ్ళనుండి లాగాల్సిన త లాట అసిన మామూ ఆధ

[తరునాయి 17వ పుటలో

కాలమే తీర్పు చెప్పాలి

(రివ పుట నుండి)

గానే పాపం అమాయకురాలు శ్యామల మోసపోయింది. మొదట, మొదట ఆమెను బాగా ఆకర్షించాడు. అనగా అత నాకర్షించింది ఆమె అందాన్ని గాని, ఆదేశనాన్నిగాని, కాదు కాని వీటిద్వారానే ఆమె డబ్బును బాగా ఆకర్షించాడు. మోహన్ ముసిచ్చి నాడని మోసపోయి తనకు తాను అర్పించుకొంది కానీ చివరకు ఓడిపోయింది శీలానే కోల్పోయింది, ఈ విషయం వట్టణలోపుండి చదువు కుంటున్న నాగేశ్వరరావుకి తప్ప మరెవ్వరికి తెలియదు. అయినా ఈ రహస్యాన్ని కప్పిపుచ్చి నాగేశ్వరరావుని చేసికోవాలని నిశ్చయించుకొన్న మెల్లగా ఈ విషయాన్ని పరంధామయ్యగారి చెవికి వేసింది పాపం అసలు రహస్యం ఆయనకే తెలియదుగా!

అ దుకే నాగేశ్వరరావు తనకు తానుగా ఏరికోరి వసంతను జీవిత భాగస్వామినిగా నిర్ణయించు కొన్నాడు. మనోచ్చిన వారికి హృదయము మివ్వటా చాలా తేలిక కాని మనసివ్వని శ్యామలను భార్యగా వూహించలేకపోయాడు వసంతను మనసారా ప్రేమించాడు. ఆమెకు ఎట్టిపరిస్థితులలోనూ మోసం చేయలేడు. ఎంతమంది స్త్రీలతోనో అతనికి పరిచయ మయింది అందులో ఒకేమంది అందమైనవాళ్ళు అనుకోరితే ఉణంలో అతనివాంఛను తీర్చాలవాళ్ళు చాలో మంది యూలో లబడతారు కాని ఎవరి ద్వారా అతనికా కోరిక జనించలేదు. వాళ్ళ దాని పరిచయస్తలు గానే

చూశాడు ఒక్క వసంత నిరయలో తప్ప.

మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించి ప్రేమింపబడి, అరాధించి అరాధింపబడిన స్త్రీని తప్ప ఇంకెవరినీ గౌరవించలేని నాగేశ్వరరావు తండ్రీసమక్ష లో చిత్తుగా వోడిపోయాడు నీచంగా, అపహ్యాగా అవమానింప బడ్డాడు. అయినా అతను ఎవ్వరినీ లక్ష్యపెట్టలేదు ధైర్యంగా ముందుకు సాగాడు.

ఆరోజు ఆదివారం! రాత్రి సరిగ్గా పన్నెండు గంటలు. చివరిసారిగా నిశ్చయాన్ని వెమరు వేసికొన్నాడు. మెల్లగా లేచాడు. లోకమంతా నిద్రాదేవి బడిలో హాయిగా నిద్రిస్తుంది చుట్టూ గాఢమైన చీటి? అడుగులో అడుగు వేసికొంటూ పరంధా దాటి రోడ్దెక్కాడు. గబాగబా నాలుగో మలుపు తిరిగి వసంత ఇంటిముందాగాడు. గుండె దడదడ కొట్టుకుంటుంది. కాళ్ళు స్వాధీనం తప్పేట్లున్నాయి. మెల్లగా తలుపు మీద చప్పుడు చేశాడు ఇట్లో వసంత ఒక్కతేవుంది. భయ పడుతూనే మెల్లగా తలుపు దగ్గరకొచ్చి ఏదో రృఢశ్చయం చేసికొన్నదా? లాతలుపు గడియ తీసింది. ఆశ్చర్యం. ఎదురుగా నాగేశ్వరరావు పట్టరాని ఆనందం, భయం, ఉణం పాటు ఇద్దరుకరినొకరు చూసకుంటూ వుండిపోయారు, చివరిసారిగా గాఢంగా ఆమె పెదాలపై చుబించాడు.

ఈ జీవితానికీదిచాలు వసంతా ఇంతకంటే, ప్రస్తుతం, ఈ ఉణం జీవితంలో ఇంకేది కోరుకోను. పద ఆలస్యం అవుతుంది. మన ప్లాన్ ప్రకారం పని జరిగిపోవాలి. ఇద్దరం ఒకటై ప్రేమించుకొన్నాం. ఒక

టై జీవితాంతమకున్నాని, కాని మనకుద్య నిలచిపోయిన ఆకాశ గోడలు మసిద్దరినీ దూరం చేస్తున్నాయి."

అంటూ మెల్లగా జేబులోంచి "స్టిపెండ్ టాబ్లెట్స్" తీశాడు. ఇద్దరూ చెరిసగం మ్రింగారు.

అచారి రెండు కళ్ళనుండి నీటి ధారలు చెంపలుమీదుగా జారున్నాయి. ఈ విచిత్రాన్ని చూడలేక చంద్రుడు మబ్బుల్లోకి జారిపోయాడు.

"ఇంకా ఎంతకాలం ఈ సంఘర్షణ? ఆస్తులు—అంతస్తులు: వేడ, ధనిక వర్గాలతో అమాయకప్రాచారాలెన్ని బలికావాలి? పవిత్ర ప్రేమికులెంత మంది బలికావాలి? మనస్సుల నర్తంచేసికొని బాసలు చేసికొన్న వారికి ఈ కాలం ఏం సమాధానమిస్తుంది? దీని పరిష్కారం ఎవరు చేయాలి? కాలం కాదా? ఆవును పర్తమానకాలమే న్యాయ నిర్ణేతగా వ్యవహరించాలి. ప్రేమికులకు కాలమే తీర్పు చెప్పాలి." అంటూ అచారి కళ్ళొత్తకున్నాడు. వికలమైన మనస్సుతో మౌనంగా ఇద్దరూ లేచి అడుగులో అడుగు భారంగా వేసికొంటూ మేడ మెట్లు దిగారు.

అందమైన అచ్చపసులకు ఆర్డరు ఇచ్చినయెడల సకాలములో ప్రింట్ చేసి ఇవ్వబడును

ఉదయా ప్రింట్స్
ఫోన్: 49178

చుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాదు